

Omituisinta on, että kapitalistit luulevat voivansa pysytellä valtansa huimaavassa korkeudessa ijankaiken! He eivät ymmärrä

elämää; he eivät ymmärrä historiaa. Mutta he tulevat sen vielä ymmärtämään.

Martin Mattila.

Papit rikollisuuden palveluksessa

Pastori Richeson

Varjelkaa äidit tyttäriänne joutumasta taivaan agenttien lumoihin!

Uskonnon varjossa on kaikkina aikoina mitä suurimmat lurjukset ja roistot harjottaneet rikollisuutta. Kirkon pyhätöt ovat olleet haureuden harjoituspaikkoja, saarnatuolit murhan ja ryöstön palveluksessa. Alttarin päällä roikkuu aivan oikein hirteenvedetyn äpärän kuva, kai-

ken sen saatanallisen konnuuden sympoolina, mitä uskonnon takana piilee.

Pappiskauhtanoihin ja munkkikaappuihin verhottujen roistojen rikosluettelo on julmin, saataisin sekä laajin senlaatuista tekeleistä. Mutta kuka sittenkään voi kertoa kaikki pirullisuudet, mitä kristinuskon siipien suojassa on tehty. Kuka tietää kaikki raiskausjutut, murhat ja petokset, mihin pyhät rippi-isät ovat syyllisiä.

Isä Aaprahamin piikansa maakaamisesta, hänen pojanpoikansa monivaimoisuudesta, pyhän Davidin vaimojen ryöstöstä, kuningas Salomon haaremista ja itse pyhän hengen huorinteosta on kulunut paljon aikaa.

Jumalan sijaisena on sittemmin istunut pyhällä paavinistumella noiden suurten huorapukien uskollisia apinoita. Taivaan avaimia on hoitanut ihmishuamussa ilmestyneet ilkoperkeleet. Uuh! sitä inhoittavaa saastaa, mitä nuo "pyhässä" Roomassa asuvat villipedot ovat levittäneet kautta maailman ja läpi vuosisatojen.

Ja yhä vieläkin on ihmisiä, jotka rakentavat kirkkoja pahei-

den pesiksi, jotka pitävät niitä yllä, jotka palkkaavat niihin pappeja, tyttäriänsä raiskaamaan, vaimojansa hyväilemään, murhia tekemään, sotaa saarnaamaan, varkautta ja ryöstöä puolustamaan sekä pimittämään järjenvaloa.

Vai eivätkö nykyajan papit olisikaan noin kauheita irstailijoita?

Vastaukseksi tuohon kysymyseen esitän vain muutamia muistiini juolahtavia esimerkkejä kronologisessa järjestyksessä.

Minun, aikoinaan suuresti kunnioittamani ja koko Suomessa erittäin suurella arvossa pidetty sekä lutherilaisen kirkon pappien täyttä luottamusta nauttiva sota-rovasti Petterson, vangittiin valtiopäivillä pappissäädyn edustajana ollessaan v. 1888, suunnattomista vekseliväärennyksistä. Hänen oikeusjutussaan selveni, että mies oli velaton papiksi tullessaan. Sai sittemmin naimisensa kautta 80,000 markkaa rahaa. Oli useita vuosia suurituloisen Asikkalan seurakunnan rovastina, josta oli vuotuisia tuloja ehkä parikymmentä tuhatta. Väärensi vekseleitä ja velkakirjoja parinsadan tuhannen edestä. Yleinen mielipide muodosti luonnollisesti tämän johdosta kysymyksen: mihin rovasti, joka oli tunnettu jumalisuudestaan, on voinut tuhlata niin huikeat summat rahaa? Tähän vastasivat pahatkielet: että kunnan rovastimme on tuhlannut ne suurkaupunkien porttoloissa ja peliluolissa. Tämä tuntui minusta silloin uskomattomalta papeista. En ollut silloin vielä lukenut Rooman kirkon historiaa, enkä

osannut vetää oikeita johtopäätöksiä Raamatun pyhien elostelijain rivoista elämäkertoista.

Mutta kolmisen vuotta myöhemmin tapahtui Norjassa vielä julkeampi pappisskandaali, joka avasi silmäni vaanimaan lurjusta ja roistoa jokaisessa papinkautanaan pukeutuneessa jesuitassa.

Tapaus oli lyhyesti kerrottuna seuraava:

Stavangerin seurakunnan kirkkoherra Lars Oftetal oli aikanaan Norjan kuuluisimpia pappismiehiä. Hän oli kuulu hurskaudestaan ja innokas kirkollinen reformaattori sekä hääräili varsin ahkerasti naisväen kanssa kaikenlaisissa kristillisissä rienoissa ja yhdistyksissä. Mutta hänen sekä virkaveljiensä kauhukseksi kielivät jotkut pakanat piispalle vuonna 1891, että kirkkoherra Oftetal käyttää liian paljon hyväkseen "hienompaa sukupuolta", hyväillen lähes kaikki kaksijalkaiset kanaan asti, katsomatta sitä olivatko ne naineita tai naimattomia, jotka hänen lihallisia halujaan saattoivat kulloinkin vetää puoleensa. Piispan täytyi tarttua asiaan ja sen jälestä Oftetal, kun muu ei enään auttanut, pelasti itsensä eukkoväen silmissä sillä, että juhlallisesti julisti Stavangerin kirkon alttarilta, että syytökset häntä kohtaan ovat tosia, mutta minkäs teet kun "liha on heikko", sekä että "tahto minulla on, mutta täyttää hyvää, sitä minä en löydä".

Järki-ihmiset kyllä tietysti inhosivat Oftetaalia tuon uskonnon turviin vetäytymisensä johdosta entistä enemmän, mutta

herkkäuskoiselle tätivälle saarnaili tämä entinen, häväistysjuttujen vuoksi virastaan erotettu kirkkoherra, edelleen vapaarakaus evankeliumiaan.

Silloin minä aloin epäilemään uskonnon jalostavaa vaikutusta ihmiseen, aloin tutkia onko irstailu ja rikollisuus yleisemmin levinnyt pyhimysten keskuudessa. Ja minä havaitsin hämmästykseni tämän kauhean tosiasian, että mitä suurempi pyhimys, sitä suurempi roisto. Tätä havaintoani vahvistivat raamatun pyhät kirjat kannesta kanteen. Siitä kertoivat kirkon historiat. Sitä osotti uskonnollisten elämä.

Mutta kuinka voi sellainen olla mahdollista? Kuinka on ymmärrettävissä, että moraalinsaarnaajilta puuttuu itseltänsä ihan tykkänensä sitä, mitä ymmärretään moraalilla? Eittämättöä kuitenkin on, ettei siveellistä mädännäisyyttä tavata ainoastaan Rooman paavien istuimella ja sen ympäristössä, ei ainoastaan protestanttisen kirkon virallisten edustajain piireissä. Mutta se löyhhää vastaamme munkki- ja nunnaluostareista. (Lue esim. Maxim Gorjkin "Tunnustus".) Sama ilmiö on nähtävissä myös minkä herännäisyys- tai lahkolaisuusliikkeen keskuudessa tahansa.

Suomen herännäisyysliikkeen kuuluisa johtaja Paavo Ruotsalainen, oli todistettavasti suuri rentuillija, oikea kristiveljiensä ja sisariensa "surunlapsi". Samaa kerrotaan monen muun uskonnollisen uudistajan elämästä.

Mikä on sitten tuon turmeluksen syvimpänä syynä? Mikä

selittää tuon opin ja käytännön välillä vallitsevan ristiriidan?

Ristiriidan sanoin, koska niin yleensä oletetaan, että uskonoppi olisi siveellisyyteen velvoittavaa. Mutta todellisuudessa onkin asia aivan toisin. Mitään ristiriitaa ei itse asiassa olekaan olemassa. Päinvastoin johtuu tuo pyhien miesten inhoittava siveettömyys uskonnollisten taivasihanteitten soveltamisesta käytäntöön jo täällä "surun ja murheen laaksossa".

Salomonin korkeata veisua pitävät uskonnolliset ihmiset raamatun kauneimpana kirjana. Mutta mitä sisältää se muuta kuin likaisia mielikuvia ja kiihkeitä unia herättäviä itämaisen haaremikuninkaan kuherruslauluja, joista eräät lähes liiaksi rivosanaaisia esitettäväksi nykyajan hienoimmissa tyttöpaikoissa. Tässä joku näyte Salomonin lauluista mieltietyllensä:

"Kuinka ihana on sinun käyntis noissa kengissä, sinä päämiehen tytär.

Sinun lantees ovat niinkuin kaksi taitavasti tehtyä käätyä.

Sinun napas on niinkuin ympyräinen malja, josta ei koskaan juoma puutu. Sinun vatsas on niinkuin ruusuilla ympäröity nisuläjä.

Sinun rintas ovat niinkuin nuoret metsävuohen kaksoiset, kaulas niinkuin elefantinluinen torni ja silmäs niinkuin Hesbonin kalalammikot; sinun nenäs niinkuin Libanonin torni, joka katsoo Damaskoon päin.

Sinun pääs on niinkuin Karmeli ja hiukseesi poimuiset kuin kuninkaan purpura. Sinun varalososi on kuin palmupuu ja rin-

tasi ovat viinirypäleiden kaltaiset.

Sinun huules ovat niinkuin tulipunainen rihma, ja sinun poskesi ovat niinkuin granatiomenan lohkot, sinun palmikkojesi välillä.

Kuinka ihana ja suloinen olet sinä, minun armaani, *hekumassa*. Minun ystäväni on minun ja hän *himoitsee* minua."

Ja imarrellessaan hetken hemppukkaansa, kehasee Salomon:

"Kuusikymmentä on minulla drotninkia ja kahdeksankymmentä vaimoa, ja neitseitä vallan epälukuinen määrä. Mutta yksi on minun kyyhkyläiseni ja minun täydelliseni."

Näin intohimoja kiihottavasti laulellaan raamatussa ja papit selittävät sen tarkottavan morsiamen ihanaisuutta Kristuksessa. Sen lisäksi ovat he luoneet mielikuvituksissaan sellaisen taivaskuvan, joka todellisuudessa vastaa suuren suurta, ylen upeasti koristettua itämaista haaremia, jossa vallitsee mitä laajaperäisin monivaimoisuus. Kaikki vanhat hampaattomat tantitkin siellä muuttuvat viehättäviksi utuisiin verhoihin puetuiksi keijukaisiksi. Eroottisjin unelmiin tuodittavan musiikin soidessa siellä kiihdytetään intohimoisinta morsianrakkautta ylkään, joka kaikkia hellii ja hyväilee ylenpalttisella rakkaudellaan.

Mitä ovatkaan tähän verrattuna maanpäällä löytyvät haaremit ja suurkaupunkien tyttölatot. Ainoastaan sellaisia pieniä esikuvia vain, joiden avulla jumaloppineet ovat voineet mielikuvituksessaan piirustella sen suuren porttolaluonnoksen siellä

korkealla ja kaukana; saavuttamattoman korkealla, kerkiämättömän kaukana.

Ja sentähden, että papit itse tietävät taivaansa ei olevan saavutettavissa, ja siksi, että he ammattinsa vuoksi kumminkin joutuvat ajatuksissaan alituisesti vaitaamaan edellä esitettyjä mielikuvia, niin on varsin luonnollista se, että papisto enemmän kuin muut kuolevaiset joutuvat intohimojensa uhriksi.

Vain täten ja yksinomaan täten on selitettävissä se, että esim yhdessä ainoassa tämän päiväisessä New Yorkissa ilmestyvässä sanomalehdessä — *Morgen-Journal* 22. 10. 1911 — on kokonaista neljä pappisskandaalia, kaikki samanlaisista syistä.

Yhdessä niistä kerrotaan, että Saksassa Magdeburgin läheisyydessä olevassa Letslingen seurakunnassa on 54-vuotinen pastori Frickenvirt tehnyt itsemurhan erimielisyyksien vuoksi rouvansa kanssa. Toinen juttu tietää Newarkissa vangituksi piispa Theodor Homer Geiselin sentähden, että vangittu oli lähetelty postissa alhaisia postikortteja. Kolmas, että Long Islandin synootti on päättänyt sulkea kokonaan Brooklynin 8 avenuella 16 kadulla olevan baptistikirkon, koska sen nykyinen pastori George W. Shaw on seurakunnan jäsenten taholta syytetty siitä, että hän on ollut neiti Klara King'in kanssa yöllisellä kävelyretkellä Prospect puistossa ja siellä eräällä penkillä "sydämelisesti" suudellut tuota kaunista nuorta neitiä.

Tämä yksityinen tapaus ei silti ollut yksinomaisena aiheena

kirjon sulkemiseen, vaan se surullinen seikka, että sanotun kirjon 19-vuotisen olemassaolon ajalla on ollut kaikkiaan kahdeksan sellaista pappia, jotka ovat

Avis Linnell

skandaliseeranneet — häväisseet — seurakunnan nuoria naisia.

Neljäs*) on tähän kirjoitukseen liitetyillä kuvilla valaistu pastori V. T. Richesonin suurta huomiota herättänyt murha- ja rak-

*) Edellisen jo ollessa ladottuna kertoivat New Yorkin lehdet taas uuden skandaalijutun papeista. Sen mukaan eräs Brooklyniläinen pappi William T. Sherman vangittiin lokak. 26 p. syystä, että hän joi-
tain vuosia sitten oli kavaltanut suuremman summan Brooklynissä olevan valtion Accisiisi-Departementin varoja. Vangitseminen tapahtui vasta nyt sen perusteella, että tuo taivaanageotti vietti liian julkeata elämää, joka herätti vi-
ranomaisten huomiota.

kausjuttu, jonka historia lyhykäisyydessään on seuraava:

Ollessaan pappina Hyannisin kirkossa, iskee Richeson heti himokkaat silmänsä kauniiseen 15-vuotiseen kirkkolaulajattareen nimeltä Avis Linnell. Pastori on nuori, komea mies, kauniilla äänellä varustettu ja päälliseksi hurskaan jumalinen kuten kaikki jesuitat. Nuori Avis-neiti rakastuu silmittömästi häneen. Rakkaussuhdetta jatkuu tytön

Violet Edmand

puolelta kaikessa viattomuudessa, mutta pastori Richesson joutuu muuttamaan Bostoniin Cambridgegen baptistiseurakunnan saarnaajaksi. Siellä tapaa hän ru-

mannäköisen, mutta rikkaan miljoonamiehen tyttären, Violet Edmandin ja päättää mennä hänen kanssaan naimisiin. Kihlaus viime mainitun kanssa tapahtui jo viime kesänä, mutta pastori jatkaa edelleen suhteitaan myös Avis Linnellin kanssa. Neiti Edmandin ollessa kesälomalla New Hampshiressa, menee pastoriimme kesälomalle neiti Linnellin luo Hyannisiin ja tilaa bostonilaisen puutarhurin lähettämään joka päivä kukkia kihlaltulleen New Hampshiressä, jotta neiti E. luulisi olevan rakkaan pappinsa Bostonissa. Tiedon kihlauksestaan neiti E:n kanssa väittää pastori Hyannisissa ollessaan valheeksi Linnellille ja niin luottaa tämäkin edelleen pyhään puljuttajaansa.

Asiat kehittyvät ajan mukana edelleen. Pastori Richesonin häät neiti Edmandin kanssa oli päätetty pidettäväksi lokakuun 31 päivänä. Neiti Linnell oli muuttanut Bostoniin, käydäkseen musiikkiopistoa ja asui sikäläisessä nuorten naisten kristillisen yhdistyksen huoneustossa. Menee siellä kylpyhuoneeseen lokak. 14 p., josta vähän päästä kuuluu hätähuutoa. Hänet tavaetaan tajuttomassa tilassa jalkakylpyjä ottamassa. Muutaman minuutin perästä heitti hän henkensä. Lääkärit totesivat kuoleman tapahtuneen syankali-myrkytyksestä. Mistä hän oli saanut tuota vaarallista myrkyä?

Muutaman päivän perästä ilmottaa eräs apteekkari, että pastori Richeson pyysi häneltä koiraansa tappaakseen sellaista myrkyä "joka tappaa pian eikä häise". Ja apteekkari antoi pa-

pille syankalia niin paljon, että se olisi riittänyt tappamaan kymmenenkin ihmistä. Arvoituksena ollut neiti Linnellin myrkyntsaanti on niin ollen selvä. Pastori Richeson vangitaan sen perusteella. Lurjusluontoisena pitkin elämänsä ja perkeleellisesti paatuneena tuo hurskas pyhimys kieltää syyllisyytensä neiti Linnellin murhaan.

Että tämä pyhimys on jo ennemminkin tunnettu suureksi naisviettelijäksi, niistä monista samanlaisista tapauksista tässä yksi esimerkki.

Eräänä sunnuntaina saarnata paukutteli pastori Hyannisin kirkossa hyvin ankarasti maailman lasten siveettömyyttä vastaan. Mutta noloksi veti pastorin kun kolme nuorta tyttöä tekivät yht'aikaa syytöksen pastorin omaa siveellisyttä vastaan, syyttäen häntä avioliittolupaustensa rikkomisesta.

Tytöt olivat asettuneet istumaan vieretysten etumaiseen penkkiin ja kun pastorin kaunopuhelias saarna, jonka tekstiksi pastori oli valinnut nuorten tyttöjen elämän kaupungeissa, oli päättynyt, nousivat tytöt seisolle ja yksi heistä sanoi: "pastori, te lupauduitten avioliittoon kanssani, aijotteko täyttää lupauksenne?"

"Te olette luvanneet avioliittoon myöskin minun kanssani, aijotteko pitää lupauksenne?" sanoi toinen tyttö.

"Minulle myöskin te olette antaneet avioliittolupauksen, tulet teko sen täyttämään?" sanoi kolmas tyttö.

Pastori oli hämmästynyt. Hän koetti selittää, että jokin "ereh-

dys" on tapahtunut, ja poistui kirkosta.

Seinainen mies se pastori Richeson!

Mutta suuren miljoonamiehen tyttären sulhasena ja pappina saattaa hänelle amerikalaisen oikeuden edessäkin onnistua pelastaa itsensä syyllisyydestään, niin selvä kuin juttu jo onkin hänen suhteensa. Yleinen mielipide hänet kaikesta huolimatta on jo tuominnut mitä suurimmaksi roistoksi, tehköön oikeus mitä tahansa.

Kapitalistisen yhteiskunnan oikeuslaitokset ottavat aina tavallisesti papit suojelukseensa, sillä papithan ovat tämän yhteiskuntajärjestelmän parhaita tukipylväitä.

Että tämä on totta oikeuslaitoksiin nähden muuallakin kuin Amerikassa, näkyi mm. Suomessa tänä vuotena käydyssä kahdessa pappien siveettömyyttä koskevassa oikeusjutussa. Ylöjärven kirkkoherra Salokas todistettiin kymmenissä eri tapauksissa käyttäneen intohimojensa tyydytykseksi esim. nuoria rippikoulutyttyjään, jopa kirkon sakaristossa, omassa kansliassaan ym. Mutta Salokas saa jatkaa edelleen saastaista ammattiaan Ylöjärvellä.

Tuomiorovasti Herzen oli todistettavasti sukupuoliyhteydessä naimisissa olevan karjapiikansa kanssa, mutta ei häntä siitä oikeus tuominnut rangaistukseen.

Oikeuslaitokset Suomessa niinkuin Amerikassakin, näkyvät pitävän sen luonnollisena asiana, että papit ovat sellaisia porsastelijoita ja intohimojensa orjia, naisten viettelijöitä, murhaajia

ja lasten raiskaajia kuin ne ovat, sillä sehän johtuu pappien opista ja elämänymmärryksestä; se johtuu kuten edellä on osotettu, itse uskonnon ihanteesta sen päämäärästä, taivaskäsitteestä.

Älkäämme sentähden ihmetelkö, jos oikeus hyvinkin vapauttaa pastori Richesonin neiti Linnellin murhaamisesta ja laskee tämän sointuvaäänisen papin edelleen viekottelemaan "piika-immeisiä" intohimojensa uhriksi. Jatkakoon pastori W. Williamsonkin Ohion Ashtabulassa edelleen papintointansa, vaikka häntä vastaan pari vuotta sitten juliaistiin ja oikeudessa todettiin monen monta tyttölasten ja toisten miesten vaimojen hyväilyjuttua. "Eikä pastori Williamson ole ainoa Amerikan suomalaisista pappismiehistä, jotka ovat langenneet samaan syntiin. Niitä on ollut jokaisessa kirkkokunnassamme ja niitä on ollut sellaisissa, jotka eivät kirkkokiintiin ole kuuluneet. Toiset ovat jo saastaansa kukistuneet, toiset vielä viroissaan kummittelevat."

Noin kirjoitti Siirtolainen maaliskuulla 1909, julaistuaan pastori Williamsonin syleily ja suutelojutut.

Tällä porvarillisen sanomalehden pappien suhteen ylen epätoivoisella lausunnolla lopetan tämän lyhyen mutta ilkeän historiikin pappien "pyhästä vaeluksesta", vaikka siitä voisi kirjoittaa samaan tyyliin läjän raamatun kokoisia kirjoja.

Pappeihin nähden meillä on täysi syy olla toivottomat. Kaikki ne ovat samaa maata, niin ovat ennen olleet ja tulevat vast'

edes olemaan. Mutta heidän vaarallisuuttaan ihmiskunnan turmelemisessa voi siten vähentää, että karttaa niitä kuin ruttoa. Siten vähitellen voimme pelastaa vaimomme ja tyttäremme noiden mustapukuisten irstaili-

jain riettauden harjotuksilta, raiskauksilta ja murhilta.

Varjelkaa äidit tyttäriänne joutumasta noiden kauheain taivaan agenttien lemmenkuherruksille alttiiksi!

Eetu Salin.

Kuolema

Erään suurkaupungin hienoimassa osassa, maantieteellisten luokkarajojen takana, raitisilmäisen puiston tuuheasta sylissä, kohoutuu mahtavan palatsin tornit huippuineen. Ne kokoon-tuvat ikäänkuin piilostaan kurkistelevien rikoksellisten päät, jotka pilkistelivät yli lehtimet-sien, viileävesisen lahdelman toiselle rannalle, jossa asui kai-ken, rikkauden, kauneuden luo-jat, työläiset, ränsistyneissä ka-sarmeissaan.

Tuon mahtavan linnan asukas oli tehtailija, pankinjohtaja, kau-pungin pää, miljoonamies, ym. Hän korkeasti kunnioitettuna ja syvästi vihattuna hekumoi lin-nassaan, ylhäisen seurapiirinsä

ja monilukuisen palvelijajouk-konsa keskuudessa.

Vaikka intohimot nautintoi-neen ja rikoksineen löysivätkin suloisimman tyysijansa, täällä työläisten kärsimyksillä kaunis-tetussa paratiisissa, niin koskaan ei ollut vielä ulettunut mikään kirjoitettu laki mittaamaan sitä rikoksien ketjua, mikä linnan ki-viseinien sisälle ikuiseksi salai-suudeksi hukkui. Vaan luonnon laki ankarana rikoksien kostaja-na, kaikkea maallista mahtia voimakkaampana esiin astui ja ylenmääräisillä nautinnoilla myr-kytetyn rahaporhon ihraisen ma-terian tautien hyväiltävänä sai-rasvuoteeseen kaatoi. Nyt hän vuorostaan sairaana kätisi ja kie-